Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

An rep[er]t[us] ap[ud] muliere[m] [et] coact[us] ad [con]he[n]du[m] cu[m] ea teneat m[at]rimo[nium]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

trarent ordinē. Si aūt copula carnalis nō ꝓceſſit. tūc abſq; velle viri ipſa
pt intrare ordinē. q2 tutius ⁊ ſecurius eſt deo ſeruire in caſtitate q̄ȝ mūda
ne viuere. Et ideo ſecūdū hic ſuſtinet ⁊ nō ꝓmū. Itē ſi vir eſt vetus ⁊ an/
tiquus. ⁊ mulier iuuenis. tūc ipſe licite pt intrare religionē. Et hoc eſt ve
rum ſi de ea nō ꝓſumit incōtinentia. et ſi tūc mulier voluerit pt licentiari
ad religionē. ſaltē muliere legittima ꝯſentiente

☞ Secundo eſt notādum per modū dubitatōis vtrū dn̄s apoſtolicus
habeat diſpenſare de matrimonio ꝯtracto. vt ſi vir ſine ꝯſenſu mulieris in
traret religionē. vtrum tunc vir poſſet diſpenſare cū dn̄o apoſtolico ſic ꝙ
in religione ꝑmaneret ſine ꝯſenſu vxoris legittime. ¶ Rn̄detur ꝙ nō. q2
papa nō diſpenſat in illo caſu cū tali et in q̄ȝpluribꝰ caſibꝰ. Unde dominꝰ
apoſtolicus ꝓmo non habet diſpenſare ꝯtra articulos fidei chriſtiane ⁊ cō
tra generale ſtatutū eccleſie romane. ſed ipſe apoſtolicus contra ſtatutum
qđ nō eſt omnino generale. ſicut de continentia ſacerdotū vel aliorū hu/
iuſmodi bene poteſt diſpenſare. Et tn̄ aliqui dicūt ꝙ dn̄s apoſtolicus po/
teſt diſpenſare ꝯtra generale ſtatutum eccleſie. Secūdo dn̄s apoſtolicus
nō habet diſpenſare cum his que ſunt ꝯtra ſtatuta monachoꝝ niſi ex ma/
gna cauſa. ſicut auguſtinenſes. minores. predicatores ⁊c. qui nō debēt ha
bere aliqua bona ꝓpria. q2 illi dicūtur mendici. et ergo papa non diſpenſat
cum iſtis. et ſi hoc faceret ꝯtra ſtatutum iuris faceret. Tercio apoſtolicꝰ
non habet diſpēſare in his que in ſua natura ſunt mala. vt ſunt illa q̄ ſunt
ꝓhibita in ſtatutis romane eccleſie. ſicut eſt ſimonia ⁊ hmōi. Quarto
apoſtolicus non diſpenſat cum bigamis. ſed qui ordinant bigamuȝ ad ſa
cros ordines cū iſtis dn̄s apoſtolicus poteſt diſpenſare. Ultimo domi/
nus apoſtolicus nō pt diſp enſare ꝯtra dicta euangelij ſancti. ſed bene po
teſt diſpenſare ꝯtra ius naturale.

☞ Tercio notan. de caſibꝰ. Primus eſt iſte. ponat in caſu ꝙ aliq̄s ꝑnoc/
tans in domo alicuius ciuis. ⁊ filia hoſpitis circa eum repiatur. qui nōdū
eam cognouit. et cogit ꝑ violentiā eam obſeruare. ⁊ ipe facit ꝓmiſſum ꝙ
eam velit obſeruare. ⁊ ſequēti die recederet ab ea. tūc querit vtruȝ ipſe ſit
coactus eam obſeruare vel non. Ibi reſpondetur ꝙ ſi talis eſt coactus ad
eam ꝑ violentiam et nō cognouit eam carnaliter poſt ꝓmiſſum. tūc nō te
netur redire ad eam ſiue eam obſeruare Sed illam puellā bene pt matri/
monialiter ducere pater vel frater eius. vel ipe pt licite recedere cū diſpen
ſatione epi. Si aūt ipſam cognouit carnaliter poſt ꝓmiſſuȝ. tūc nullo mō
poſſet ſeparari ab ea. ⁊ ſic tenet eam obſeruare. Itē ꝙ magis eſt. ſi ipe ſo/
cius cognouiſſet filiā ciuis ꝑ violentiā anteq̄ȝ pater veniſſet, ⁊ tūc poſtea
per violentiam cogeret eam ducere. non ſtaret tunc matrimonium

¶ Secūdus caſus. ponat in caſu ꝙ pater et mater mutuo haberēt filios ⁊
poſtmodū eueniat ꝙ vnꝰ illoꝝ haberet cām ſepatōis. ſic ꝙ ſentētia diuor
tij diuulgat ꝯtra āmbas ꝑſonas. ⁊ ſi tūc poſtea ſecrete ſe carnaliter cogno/
ſcerent ⁊ generarent filios ⁊ filias. tūc dubitatur an tūc filij eſſent partici
pes paterne hereditatis. vel vtrū eſſent pueri legittimi. Rn̄det ꝙ nō. q2
ꝓmi pueri fuerūt legittimi anteq̄ȝ ſentētia diuortij erat diuulgata Si aūt
vltra ſentētiā diuortij remāſiſſent ⁊ generaſſent illi eſſent illegittimi. ⁊ ſic
tūc ex ꝯſequēti nō debēt eē ꝑticipes paterne hereditatis ¶ Tercius caſus